

дата си служи съ криви линии. Нѣкой казва за себе си, че е прякъ, праволинеенъ човѣкъ, не обича да се отклонява отъ пѣтя си. Испиталъ ли се е той, знае ли, какъ би постѣпилъ въ всички случаи на живота? Какво би направилъ, ако предъ него се изпрѣчи една каса, пълна съ злато? Най-напредъ той ще се огледа, да нѣма хора около него и, като види, че е самъ и никой не го следи, ще бръкне въ касата и ще продължи пѣтя си. Той вървѣлъ по права линия, докато не е билъ самъ; щомъ останалъ самъ, веднага изкривилъ пѣтя си. Да бждешъ праволинеенъ отъ страхъ, това не е високъ моралъ. Страхътъ нищо не допринася. Не можете да накарате детето насила да мисли. Както и да го заплашвате, страхътъ не може да го направи уменъ човѣкъ. Само любовта, като вътрешенъ потикъ, може да застави човѣка да мисли и да работи. Изкуство е да се научи човѣкъ да люби и да обича. Затова, именно, Христосъ задава въпроса: „Може ли слѣпъ слѣпаго да води?“ Само любещиятъ може да води хората.

Време е вече сегашнитѣ хора да възлюбятъ Божията Мѣдростъ и Божественото знание, за да се хармонизиратъ. Безъ това знание тѣ всѣкога ще иматъ различни разбирания и желанія, както и различни възгледи за живота. Като не живѣятъ добре, мжжетъ и женитѣ се оправдаватъ съ различнитѣ си разбирания. Това не ги оправдава. Отъ тѣхъ зависи да възприематъ новото, Божественото разбиране за нѣщата. Мжжътъ казва, че жената не може да мисли като него, затова я туря на по-низко стѣпало отъ себе си. Досега жената е работила повече съ нисшия си умъ, но тя започва да работи вече наравно съ мжжа и може да възприеме новото и да бжде негова носителка. Тя има условия за бързо развитие. И отъ мжжа, и отъ жената се изисква работа, да държатъ въ равновесие своитѣ мисли и чувства. Щомъ изгубятъ равновесието си, тѣ губятъ всичко, което сж изработили и придобили. Задачата на съвременнитѣ хора е да работятъ върху своя умъ, да организиратъ силитѣ му, да ги поставятъ въ хармония. Когато умътъ се развива правилно, мислитѣ и чувствата на човѣка сж хармонични, Той се чувствува бодъръ, силенъ, готовъ за работа. Най-малкото нарушаване въ дейността на човѣшкия умъ създава известна дисхармония между